

veie, idet jeg antager, at forffjellige Betænk-
ligheder, som muligviis kunde have imod det
Første, ikke kunne have imod Forslaget i den
Form, hvort det her foreligger. Det kan jo
være omtvisteligt, hvorledes Grundlovens § 93,
som dette Lovforslag sigter til at virkeliggjøre,
skal forstaaes og opfattes, navnlig hvilket Om-
fang den med Rette har, men derom troer
jeg dog, at Alle vilde være enige, at det, som
der her er Spørgsmaal om, i ethvert Til-
fælde er indbefattet under denne Paragraph, selv
om denne iøvrigt maatte have en videre Be-
tydning, og selv om det i og for sig maatte
være ønskeligt at bringe denne videre Betyd-
ning til Udførelse, hvad jeg ikke vil bestride.
At det er Lovforslagets Tanke, jeg saaledes
har udtrykt, fremgaaer ikke blot af dets Over-
skrift, som jeg tillod mig at betone, men til-
lige tydelig nok af dets første Paragraph,
hvor det udtrykkelig fremhæves, at det er en-
ten den hele samlede Besiddelse eller enkelte
under denne indbefattede Godser, som mod en
tilsvarende Pengecapital kunne gaae over til
at blive de nuværende Besidderes frie Ejen-
dom, og det Samme er med den fornødne
Ændring gjentaget i Paragraphens andet
Stykke. Altsaa om dette Spørgsmaal troer
jeg ikke, at Lovforslaget lader nogen Tvivl
tilbage. Dernæst maa jeg fremhæve dette
Lovforslags frivillige Charakter, fremhæve, at
det aldeles ikke tilsigter at øve nogen Slags
Evang. paa vedkommende Besiddere; det til-
steder kun Besidderne, naar visse Betingelser
ere tilstede, da at benytte denne Lov. For-
slagsstillerne have naturligviis ikke overseet, at
denne Frivillighed, som vi sætte Priis paa,
muligviis vil kunne benyttes som et Vaaben
mod os, og at man med den for Die maaskee
vilde kunne sig som saa: Ja, denne Lov er
god nok i og for sig, men den vil rimelig-
viis aldrig faae praktiff Betydning, idet man
ikke tvinger, men kun tillader. Jeg troer
dog, at en saadan Indvending mod Lovfor-
slaget ikke vilde være berettiget. Jeg troer,
at der vil være adskillige Lehn's og Stam-
husebesiddere, som af forffjellige Grunde —
som jeg ikke her skal nævne — vilde være
villige til og sætte Priis paa at kunne be-
nytte den Tilladelse, hvorom her er Spørgs-

maal, saa at Loven ingenlunde vil være be-
tydningsløs. Skjøndt vi altsaa ikke paa nogen
Maade have tænkt os at ville anvende Evang,
have vi dog paa den anden Side troet, at
det kunde, saaledes som Forholdene ere, være
ønskeligt ad indirecte Veie at opfordre Lehn's-
og Stamhusebesiddere til at benytte Lovens
Bestemmelse. Dertil sigter f. Ex. Bestem-
melsen i § 11, hvor de Afgifter estergives,
der maatte tilkomme Statskassen eller enkelte
Embedsmænd ved Eiendomsoverdragelse i Hen-
hold til denne Lov. Det er en Maade til
at betage vedkommende Besiddere Betænklig-
heder, som muligviis kunde hindre dem i at
benytte Loven, at de faae en meget betydelig
Moderation i Omkostningerne ved denne Trans-
action. I samme Retning gaaer Bestem-
melsen om, at der ikke ubetinget behøves en
contant Udbetaling, med andre Ord, Bestem-
melsen i § 6, hvor det tillades istedetfor rede
Penge at stille Obligationer under visse Be-
tingelser, som blive at indløse. Endelig er der
endnu en Bestemmelse, som gaaer i samme
Retning, nemlig den, som indeholdes i Lov-
forslagets § 9, som tillægger vedkommende
Besiddere, som benytte Loven, en udvidet Tes-
tationsret, som vil kunne benyttes til Fordeel
for den Arving, hvem de for Stamhuset sub-
stituerede Capitaler tilfalde. Jeg maa be-
mærke, at denne Bestemmelse er affattet saa-
ledes, at Forslagsstillerne meget godt kunne
indsee, at den muligviis ikke i den Form,
hvori den foreligger, vil kunne benyttes, og
at det derfor vil være nødvendigt at præcisere og
begrænde Reglen noiere, skjøndt jeg troer, at der
bageden ligger en rigtig Tankegang; men
det er jo Noget, som ved Behandlingen her
i Thinget vil kunne skee ved Medvirkning af
de ærede Medlemmer og af Regjeringen. Der-
imod er det ikke Tilfældet, at Bestemmelsen i
§ 5 skulde være — hvad jeg har hørt en-
kelte Medlemmer, som jeg har talt med der-
om, kalde den — et Slags Løffemiddel for
Besidderne. Det der fastsatte Procentbeløb er
altfor ringe til, at det kunde være nogen
virkelig Løffemad, og det har heller ikke været
Forslagsstillerens Tanke, at den skulde benyttes
paa den Maade, men vi have troet, at det
var rigtigt at optage denne Bestemmelse, deels